



**KANCELARIA  
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 3 września 2021 r.

## **Opinia do ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji**

**(druk nr 482)**

### **I. Cel i przedmiot ustawy**

Zasadniczym celem ustawy jest zmiana warunków udzielania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych spółkom z udziałem osób zagranicznych.

W świetle przyjętych rozwiązań koncesja dla spółki z bezpośrednim lub pośrednim udziałem kapitałowym osób zagranicznych będzie mogła być udzielona, jeżeli bezpośredni lub pośredni udział kapitałowy osób zagranicznych w spółce lub bezpośredni lub pośredni udział osób zagranicznych w kapitale zakładowym spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej, a w przypadku prostej spółki akcyjnej – w ogólnej liczbie akcji tej spółki, nie przekracza 49%.

Koncesja będzie mogła być także udzielona osobie zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego, pod warunkiem, że osoba taka nie jest zależna, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osoby zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie niebędącym państwem członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Jednocześnie ustawa zawiera przepisy, które przewidują, że osoby zagraniczne oraz spółki zależne, posiadające w dniu wejścia ustawy w życie koncesję na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, w terminie 6 miesięcy od dnia

wejscia w życie ustawy mają dostosować swoją strukturę kapitałową oraz umowy lub statuty do ograniczeń wprowadzanych przez przedmiotową ustawę.

Ponadto udziały lub akcje w spółce z bezpośrednim lub pośrednim udziałem osób zagranicznych, zbywane w związku z wykonaniem obowiązku dostosowania do wprowadzanych ograniczeń w zakresie udzielania koncesji, nie będą mogły być przejmowane w celu zbycia lub nabywane przez Skarb Państwa, spółkę realizującą misję publiczną w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 735 oraz z 2021 r. poz. 159 i 255), państwową osobę prawną w rozumieniu art. 3 ust. 1–3 tej ustawy oraz spółkę z bezpośrednim lub pośrednim udziałem Skarbu Państwa.

Ustawa przewiduje także, że koncesje udzielone osobom zagranicznym oraz spółkom zależnym, które wygasają w okresie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie tego przepisu, zostaną przedłużone na okres 7 miesięcy od dnia upływu terminu obowiązywania koncesji, a trwające w stosunku do tych podmiotów postępowania w przedmiocie udzielenia koncesji, zostaną zawieszane do upływu 7 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Niezależnie od powyższego ustawa wprowadza zmiany w zakresie zasad powoływania członków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Mają być oni powoływani przez Prezydenta RP za zgodą Sejmu i Senatu na wniosek Marszałka Sejmu albo grupy 35 posłów.

Ponadto powoduje, że członków zarządu jednostki publicznej radiofonii i telewizji, w tym prezesa zarządu, będzie powoływała i odwoływała Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu wydłużającego o 7 miesięcy ważność udzielonych koncesji, które wygasają w okresie 9 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie. Przepis ten ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

## **II. Przebieg prac legislacyjnych**

Projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (druk sejmowy nr 1389) pochodził z przedłożenia poselskiego.

Marszałek Sejmu skierowała projekt do Komisji Kultury i Środków Przekazu do pierwszego czytania. Komisja przeprowadziła pierwsze czytanie oraz rozpatrzyła projekt

ustawy na posiedzeniu w dniu 27 lipca 2021 r. i wniosła o jego uchwalenie w kształcenie zaproponowanym w sprawozdaniu (druk nr 1442). W odniesieniu do przedłożenia poselskiego rozszerzono zakres wprowadzanych zmian o nowelizację art. 40a ust. 5. Ponadto został dodany przepis, zgodnie z którym udziały lub akcje w spółce z bezpośrednim lub pośrednim udziałem osób zagranicznych, zbywane w związku z wykonaniem obowiązku dostosowania do nowych ograniczeń nie mogą być przejmowane w celu zbycia lub nabywane przez Skarb Państwa, spółkę realizującą misję publiczną oraz państwową osobę prawną. Niezależnie od powyższego zostały wprowadzone zmiany o charakterze legislacyjnym i redakcyjnym.

Podczas drugiego czytania na posiedzeniu Sejmu w dniu 11 sierpnia 2021 r. zgłoszono wniosek o odrzucenie projektu ustawy oraz 8 poprawek.

Poparcie uzyskała poprawka rozszerzająca zakres wprowadzanych zmian o regulację zmieniającą zasady powoływania członków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz podmiot uprawniony do powoływania i odwoływania członków zarządu, w tym prezesa zarządu, Telewizji Polskiej S.A. Przyjęta została także poprawka, która powoduje, że udzielone koncesje, które wygasają w okresie 9 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie, będą przedłużone o 7 miesięcy. Jednocześnie trwające w stosunku do tych podmiotów postępowania w przedmiocie udzielenia koncesji zostaną zawieszane do upływu 7 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie. W konsekwencji przyjęta została także poprawka, która powoduje, że przepis wydłużający ważność powyższych koncesji, wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Sejm uchwalił ustawę na 35. posiedzeniu w dniu 11 sierpnia 2021 r.

Za przyjęciem ustawy opowiedziało się 228 posłów, 216 było przeciw, 10 wstrzymało się od głosowania.

### **III. Uwaga ogólna**

Biuro Legislacyjne przyłącza się do uwag Rzecznika Praw Obywatelskich zawartych w piśmie VII.716.24.2021.ST z dnia 12 lipca 2021 r. nadesłanych do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (nr druku 1389), które nie zostały uwzględnione w procesie legislacyjnym.

W celu uniknięcia powielania argumentacji w niniejszej opinii zostały zasygnalizowane zasadnicze mankamenty ustawy poszerzone o uwagi dotyczące przepisów dodanych do ustawy podczas drugiego czytania w Sejmie.

#### **IV. Uwagi szczegółowe**

1. Przepisy art. 1 pkt 1 i 2 nowelizacji, które wprowadzają zmiany w zakresie zasad powoływania członków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji (art. 7 ust. 1), a także zmieniają podmiot uprawniony do powoływania i odwoływania członków zarządu, w tym prezesa zarządu, jednostki publicznej radiofonii i telewizji (art. 27 ust. 3), zostały dodane do ustawy na etapie drugiego czytania w Sejmie.

Nie kwestionując prawa ustawodawcy do podjęcia decyzji o zmianie dotychczasowych zasad w powyższym zakresie, należy stwierdzić, że wątpliwości budzi tryb w jakim zmiany te zostały dokonane.

Zakres poprawki Sejmu, podobnie jak zakres poprawki Senatu, jest ograniczony. Ograniczenia wynikają z Konstytucji (przede wszystkim art. 118 i art. 119). Problematyka zakresu poprawki Sejmu była niejednokrotnie przedmiotem analizy dokonywanej przez Trybunał Konstytucyjny, zwany dalej „TK”. Swoją pogląd w sprawie wyraził on w szeregu orzeczeń (por. wyrok z 24 marca 2004 r. (K 37/03), wyrok z 24 marca 2009 r. (K 53/07), wyrok z 7 listopada 2013 r. (K 31/12)).

Przepis art. 119 ust. 1 Konstytucji stanowi, że Sejm rozpatruje projekt ustawy w trzech czytaniach. Zdaniem TK, wymóg rozpatrywania projektów ustaw przez Sejm w trzech czytaniach oznacza konstytucyjny nakaz, by podstawowe treści, które znajdą się ostatecznie w ustawie przebyły pełną drogę procedury sejmowej, tak by nie zabrakło czasu i możliwości na przemyślenie przyjmowanych rozwiązań i zajęcie wobec nich stanowiska. W ocenie TK, nakazowi temu sprzeciwia się takie stosowanie procedury poprawek, które pozwala na wprowadzenie do projektu nowych, istotnych treści na ostatnich etapach procedury sejmowej. Podkreśla się, że dotyczy to zwłaszcza poprawek zgłoszonych dopiero w drugim czytaniu (por. wyrok z 23 lutego 1999 r., (K 25/98)). Trzeba mieć na względzie, że drugie czytanie jest ostatnim etapem procedury sejmowej, podczas którego można zgłaszać poprawki do projektu.

TK w wyroku z 24 marca 2004 r. (K 37/03) stwierdził, że przekroczenie zakresu przedmiotowego poprawek dopuszczalnych na etapie drugiego czytania projektu ustawy w Sejmie prowadzi do naruszenia art. 119 ust. 2 Konstytucji dotyczącego instytucji poprawki do projektu ustawy, a przez to do naruszenia zasady rozpatrywania przez Sejm projektu ustawy w trzech czytaniach (art. 119 ust. 1) oraz do obejścia przepisów o inicjatywie ustawodawczej (art. 118 ust. 1). Stanowi to naruszenie istotnych zasad konstytucyjnych. W wyroku podkreśla się, że ustawodawca konstytucyjny stanął na stanowisku, iż gwarancje odpowiedniego procedowania (zwłaszcza procedura trzech czytań) wchodzą w zakres standardów demokratycznego państwa prawnego.

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, że ustawa budzi wątpliwości co do jej zgodności z Konstytucją w zakresie trybu, w jakim zostały uchwalone wymienione zmiany.

Ponadto rozwiązanie zawarte w nowelizowanym art. 7 ust. 1 pkt 1, zgodnie z którym członkowie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji mają być powoływani przez Prezydenta RP za zgodą Sejmu i Senatu na wniosek Marszałka Sejmu albo grupy 35 posłów, jest sprzeczne z art. 214 ust. 1 Konstytucji.

Ten przepis Konstytucji przewiduje, że członkowie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji są powoływani przez Sejm, Senat i Prezydenta RP. Natomiast zgodnie z art. 215 Konstytucji zasady i tryb działania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, jej organizację oraz szczegółowe zasady powoływania jej członków określa ustawa. W związku z tym ustawodawca ma jedynie swobodę w zakresie ustalenia szczegółowego sposobu powoływania członków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Nie może zatem wprowadzać w ustawie odmiennych zasad dotyczących ich powoływania w odniesieniu do tych, które zostały określone w ustawie zasadniczej.

Niezależnie generalnego zarzutu niezgodności z Konstytucją przepis ten zawiera szereg innych wad.

Art. 7 ust. 4 ustawy o radiofonii i telewizji przewiduje, że członkowie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji pełnią swe funkcje **do czasu powołania następców**. Natomiast nowelizowany art. 7 ust. 1 pkt 7 wskazuje, że dotychczasowy członek Krajowej Rady pełni swoje obowiązki **do czasu objęcia stanowiska przez nowego członka Krajowej Rady**. A zatem należy stwierdzić, że wprowadzenie nowych reguł w zakresie powoływania członków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w art. 7 ust. 1 spowoduje brak spójności regulacji ustawowej w ramach całego art. 7 oraz niespójność terminologiczną,

a w konsekwencji wątpliwości interpretacyjne i praktyczne problemy ze stosowaniem tych norm.

Ponadto art. 7 ust. 1 został sformułowany w sposób naruszający zasady redagowania aktów prawnych. Zasady techniki prawodawczej przewidują, że każdą odrębną myśl ujmuje się w odrębny artykuł, a jeżeli samodzielną myśl wyraża zespół zdań, dokonuje się podziału artykułu na ustępy. Zdania, które wchodzi w skład artykułów bądź ustępów, mogą zawierać wyliczenia. Każde wyliczenie należy poprzedzić wprowadzeniem, które jest formułowane jak początek zdania i redakcyjnie należy do jednostki wyższego rzędu niż jednostki danego wyliczenia. Wprowadzenie powinno być tak zredagowane, by zawierało wszystkie elementy wspólne dla wyliczenia. Podkreśla się, że część wspólna musi się odnosić wyłącznie do myśli wyrażonej danym wyliczeniem. Nie dodaje się w niej kolejnej samodzielnej myśli, lecz formułuje się ją w kolejnym ustępie (artykule).

Przyjęta redakcja art. 7 ust. 1 nie spełnia tych wymogów. Poza tym zawiera kolejne błędy legislacyjne – w ramach niewłaściwie zastosowanego wyliczenia w formie punktów wskazuje, że należy stosować odpowiednie ustępy a nie punkty.

2. W uzasadnieniu projektu ustawy wskazano, że „projekt ustawy ma na celu doprecyzowanie regulacji umożliwiających efektywne przeciwdziałanie przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji możliwości przejęcia kontroli nad nadawcami rtv przez dowolne podmioty spoza Unii Europejskiej, w tym podmioty z państw stanowiących istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa. ( ... ) Mając na względzie obserwowane w ostatnim czasie zwiększenie zagrożeń dla interesów państwa wynikające, z tzw. działań hybrydowych państw trzecich, proponowane zmiany należy uznać za konieczne”.

Należy jednak zauważyć, że zgodnie z art. 36 ust. 2 pkt 1 ustawy o radiofonii i telewizji koncesji nie udziela się, jeżeli rozpowszechnianie programów przez wnioskodawcę mogłoby spowodować zagrożenie interesów kultury narodowej, dobrych obyczajów i wychowania, bezpieczeństwa i obronności państwa.

Ponadto z art. 38 ust. 2 pkt 1 ustawy o radiofonii i telewizji wynika, że koncesja może być cofnięta, jeżeli rozpowszechnianie programu powoduje zagrożenie interesów kultury narodowej, bezpieczeństwa i obronności państwa lub narusza normy dobrego obyczaju. Na podstawie tego przepisu Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji może więc cofnąć koncesję każdemu podmiotowi, który rozpowszechnia programy stanowiące zagrożenie

dla bezpieczeństwa państwa, niezależnie od tego czy podmiot ten pochodzi spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego czy też posiada swoją siedzibę na tym obszarze.

A zatem należy stwierdzić, że ustawa o radiofonii i telewizji już w obecnym kształcie przewiduje możliwość odmowy udzielenia (w tym przedłużenia) koncesji, jak i możliwość cofnięcia udzielonej koncesji z powodu zagrożeń bezpieczeństwa i obronności państwa.

W związku z powyższym wprowadzanie zmian w ustawie o radiofonii i telewizji nie jest konieczne dla ochrony bezpieczeństwa państwa, zagrożonego przez bliżej niesprecyzowane przez projektodawców działania państw trzecich spoza obszaru Unii Europejskiej.

**3.** Nowelizacja art. 35 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji zmienia warunki udzielania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych spółkom z udziałem osób zagranicznych. Jednocześnie zmiana zawarta w art. 2 ust. 1 ustawy nowelizującej przewidując, że osoby zagraniczne oraz spółki zależne, posiadające w dniu wejścia ustawy w życie koncesję na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy mają dostosować swoją strukturę kapitałową oraz umowy lub statuty do ograniczeń wprowadzanych przez przedmiotową ustawę, powoduje, że nowe warunki uzyskania koncesji będą miały zastosowanie także do podmiotów, które koncesje już uzyskały.

Zgodnie z art. 37 ust. 1 pkt 6 ustawy o radiofonii i telewizji koncesja jest udzielana na czas określony. Jednocześnie należy zauważyć, że podmiot któremu udzielono koncesji przed dniem wejścia w życie przedmiotowej ustawy, musiał spełniać warunki określone w ustawie nowelizowanej, w tym również warunki dotyczące jego struktury kapitałowej, w dacie występowania z wnioskiem o udzielenie koncesji.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że rozwiązanie to może zostać uznane za naruszające, wywodzoną z art. 2 Konstytucji, zasadę zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa, w tym wyprowadzane z niej zasady ochrony interesów w toku oraz praw słusznie nabytych.

Rzecznik Praw Obywatelskich wskazał, że „klauzula państwa prawnego zawiera bowiem w sobie także zasadę zaufania obywateli do państwa i prawa, której istotą jest lojalność państwa wobec jednostki (czy też szerzej wobec wszelkich podmiotów, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują prawa lub wolności). Zasada ta oznacza przede wszystkim konieczność ochrony i respektowania praw słusznie nabytych i ochrony

interesów w toku (zob. m. in. orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 2 marca 1993 r., sygn. akt K 9/92, OTK z 1993 r. Nr 1, poz. 6; wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 24 października 2000 r., sygn. akt SK 7/00, OTK z 2000 r., Nr 7, poz. 256; z dnia 15 lutego 2005 r., sygn. akt K 48/04, OTK z 2005 r., Nr 2/A, poz. 15, z dnia 29 września 2014 r., sygn. akt K 49/12, OTK z 2014 r., Nr 8, poz. 94). Jej treść przejawia się w takim stanowieniu i stosowaniu prawa, „aby nie stawało się ono swoistą pułapką dla obywatela i aby mógł on układać swoje sprawy w zaufaniu, iż nie naraża się na prawne skutki, których nie mógł przewidzieć w momencie podejmowania decyzji i działań oraz w przekonaniu, iż jego działania podejmowane zgodnie z obowiązującym prawem będą także w przyszłości uznawane przez porządek prawny” (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 lutego 2001 r., sygn. akt K 27/00, OTK z 2001 r., Nr 2, poz. 29)”.

Nowelizacja narusza też zasadę ochrony praw słusznie nabytych wynikającą z art. 2 Konstytucji. Rzecznik Praw Obywatelskich wskazał, że „prawa słusznie nabyte zostały skonkretyzowane w indywidualnym akcie administracyjnym przybierającym zewnętrzną formę decyzji koncesyjnej, wydanym w imieniu państwa polskiego przez konstytucyjny organ, jakim jest Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji”. Zgodnie z orzecznictwem TK zasada ochrony praw słusznie nabytych zakazuje arbitralnego znoszenia lub ograniczania praw podmiotowych przysługujących jednostce lub innym podmiotom prywatnym występującym w obrocie prawnym (m. in. wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 22 czerwca 1999 r., sygn. akt K 5/99, OTK z 1999 r., Nr 5, poz. 100; z dnia 20 grudnia 1999 r., sygn. akt K 4/99, OTK z 1999 r., Nr 7, poz. 165; z dnia 7 maja 2014 r., sygn. akt K 43/12, OTK z 2014 r., Nr 5/A, poz. 50). Jak zauważył Rzecznik Praw Obywatelskich „nie zaszły żadne nadzwyczajne okoliczności, które uzasadniałyby wkroczenie przez ustawodawcę w sferę praw słusznie nabytych w drodze koncesji. W konsekwencji ingerencja ustawodawcza wydaje się nosić cechy arbitralności”.

Ponadto regulacja ta budzi wątpliwości także co do zgodności z art. 14 Konstytucji to jest wolnością środków społecznego przekazu w związku z art. 54 ust. 1 Konstytucji (wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji). Jak wskazał Rzecznik Praw Obywatelskich „zgodnie z art. 54 ust. 2 zdanie drugie Konstytucji ustawa może wprowadzić obowiązek uprzedniego uzyskania koncesji na prowadzenie stacji radiowej lub telewizyjnej. Jednakże po udzieleniu takiej koncesji państwo powinno powstrzymać się od ingerencji w realizację przez nadawcę jego uprawnień wynikających



z udzielonej mu koncesji, o ile rozpowszechnia on swoje programy w zgodzie z obowiązującym porządkiem prawnym. Dlatego arbitralna interwencja ustawodawcza, podejmowana wobec nadawcy prowadzącego swoją działalność w sposób szanujący porządek prawny, na podstawie udzielonej mu przez państwo koncesji, stanowi również naruszenie art. 14 i art. 54 ust. 1 Konstytucji”.

4. Ustawa narusza postanowienia Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki sporządzonego w Waszyngtonie w dniu 21 marca 1990 r., zwanego dalej „Traktatem”. Zgodnie z art. 91 ust. 1 Konstytucji ratyfikowana umowa międzynarodowa, po jej ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw, stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio stosowana, chyba że jej stosowanie jest uzależnione od wydania ustawy.

Rzecznik Praw Obywatelskich wskazał, że z „art. II ust. 1 Traktatu wynika prawo każdej Strony do ustanowienia lub utrzymywania wyjątków mieszczących się w jednym z sektorów lub dziedzin wymienionych w aneksie do Traktatu. W punkcie 4 do aneksu Traktatu Rzeczpospolita Polska zastrzegła sobie prawo do ustanowienia wyjątków m. in. we własności i prowadzeniu stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych. Jednak jakkolwiek wyjątek wprowadzony w przyszłości nie ma zastosowania względem inwestycji już istniejących w danym sektorze lub dziedzinie w momencie jego wejścia w życie (art. II ust. 1 Traktatu). Nie ulega więc wątpliwości, że wprowadzana ustawa narusza te postanowienia Traktatu, w razie jej wejścia w życie będzie bowiem obejmowała także już istniejące inwestycje amerykańskie. Podkreślić należy, że Traktat gwarantuje niedyskryminacyjne traktowanie inwestycji amerykańskich w Polsce, także tych pozostających pod pośrednią jedynie kontrolą spółek amerykańskich. Ustanawiając wyjątki dotyczące stacji telewizyjnych nie można więc traktować inwestycji amerykańskich w sposób mniej korzystny niż analogicznych inwestycji pochodzących z któregośkolwiek innego państwa”.

5. Z art. VII ust. 1 Traktatu wynika, że inwestycje nie zostaną wyłączone lub znacjonalizowane, bezpośrednio lub pośrednio, przez środki równoznaczne z wyłączeniem lub nacjonalizacją, chyba że nastąpi to w celu publicznym, w sposób niedyskryminacyjny, za bezzwłoczną wypłatą odpowiedniego skutecznego odszkodowania. W świetle powołanych postanowień Traktatu przyjęcie ustawy może pociągać za sobą skutki finansowe dla budżetu państwa (przede wszystkim odszkodowawcze), spowodowane naruszeniem tej umowy międzynarodowej.

Należy zauważyć, że skutki finansowe wynikające z naruszenia Traktu nie zostały uwzględnione przy tworzeniu projektu ustawy. Wskazuje na to zawarte w uzasadnieniu stwierdzenie, że „przyjęcie projektowanych rozwiązań nie spowoduje dodatkowych wydatków budżetowych”.

W związku z powyższym pojawia się uwaga dotycząca naruszenia art. 118 ust. 3 Konstytucji w myśl, którego wnioskodawcy przedkładając Sejmowi projekt ustawy, przedstawiają skutki finansowe jej wykonania.

6. Ustawa narusza także art. 49 i art. 54 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE 2004.90.864/2 z dnia 30 kwietnia 2004 r.). Przepisy te zapewniają swobodę przedsiębiorczości spółkom założonym zgodnie z ustawodawstwem jednego z państw członkowskich oraz mającym swoją statutową siedzibę, zarząd lub główne przedsiębiorstwo wewnątrz Unii Europejskiej.

Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej dopuszcza wprawdzie ograniczenia swobody przedsiębiorczości uzasadnione względami bezpieczeństwa publicznego, chodzi jednak o zagrożenia rzeczywiste i wystarczająco poważne. Natomiast projektodawcy nie wykazali istnienia takiego realnego zagrożenia.

## **V. Konkluzja**

Obowiązująca ustawa o radiofonii i telewizji przewiduje możliwość odmowy udzielenia (w tym przedłużenia) koncesji, jak i możliwość cofnięcia udzielonej koncesji z powodu zagrożeń bezpieczeństwa i obronności państwa, a tym samym realizuje już cel zakładany przez projektodawcę.

Niezależnie od powyższego ustawa z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji narusza szereg przepisów Konstytucji, postanowienia Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki sporządzonego w Waszyngtonie w dniu 21 marca 1990 r., Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W związku z powyższym nowelizowana ustawa nie powinna stać się częścią systemu prawnego.

*Danuta Drypa*

*Główny legislator*